

[Glistrup]

ge karat af, hvad sådan to kan komme med, vil ligge så mange alen under, hvad der kan komme ovre fra Seem Præstegård, at der ikke er nogen som helst tvivl om, at hele Folketinget, når de erklæringer lægges ved siden af hinanden, vil kunne se, at det er Søren Krarup-linjen, der skal føre an i gennemførelsen af disse foranstaltninger. Men lad os få det saglige frem – det skal vi ikke være bange for – og det vil opnås i kraft af vores dagsorden.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Når man lytter til hr. Knud Lind, kommer man til at spekulere på, om hr. Knud Lind virkelig har fulgt med i dag, for han siger, at regeringspartierne ikke har noget at stille i stedet. Jo, vi har for længst stillet noget i stedet: der foreligger en ganske klar redegørelse – og jeg troede egentlig, det var den, vi skulle drøfte i dag, og ikke alle disse andre påstande – og den peger endda på, hvilke initiativer regeringen vil tage.

Endvidere siger hr. Glistrup og vel også hr. Knud Lind, at der ikke er sket noget på retspolitikens område. Det er jeg helt uenig i; jeg mener, at den borgerlige regering – og det gælder også den tidligere regering, hvor Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti også havde en meget positiv holdning over for den nye og positive genoprettede retspolitik, som vi har stået for – har opnået mange resultater, og lad mig nævne nogle ganske få eksempler: en styrkelse af politiets arbejdsvilkår, hr. Knud Lind, hjælp til voldsofre og et sikrere liv for den lovlydige borger, og jeg håber, vi fortsat kan få Fremskridtspartiets støtte til den linie. Men det er jo ikke det, debatten drejer sig om i dag; den drejer sig om de unge 15-årige, der har brug for hjælp, og det er det, vi skal give dem – ikke partitanøvrer.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg har fulgt med i denne debat, og jeg har også læst redegørelsen; hvis hr. Fischer havde hørt min ordførertale, ville han vide, at netop en af de ting, jeg påtalte, var, at det nok er en klar redegørelse, der fortæller noget om de nuværende fakta, men at den ikke fortæller ret meget om, hvad regeringen vil gøre fremover.

Den fordømmer, at der går 3–5 måneder, inden det behandles af politiet, og at den pågældende får tiltalefrafald, men det er også kun en konstatering, og tilbage er der kun det lille aber dæbe, at de kan melde dig ind i Det Danske Spejderkorps. Det er faktisk, hvad regeringen har på bordet i dag.

Når man så kommer fra den anden side af salen med et konkret ønske om, at der sættes trumf på, for nu har den tidligere justitsminister sovet tornerosesøvn lige siden 1982, så ønsker man at sove videre og lade det hele glide derudad, altså den samme laissez faire-holdning som den nuværende – man afløser hinanden i justitsministerstolen, men sover videre – og det ønsker vi altså ikke.

Derfor må Folketinget have et parlamentarisk berettiget krav på, at der sker noget. Ministeren kan love alt det, han vil, men efter at ministeren har set, at der kommer et motiveret dagsordensforslag, der kræver noget, kræver en undersøgelse, kræver, der sker noget, så er der ingen grænser for, hvad ministeren pludselig kan finde på i retning af, at regeringen nok engang vil komme med nogle lovforslag osv. Alle den slags tomme løfter har vi imidlertid haft nok af. Regeringen har jo i årevis sagt, den vil afskaffe arbejdsløsheden, men den stiger og stiger, og sådan kan vi blive ved. Derfor ønsker vi at have en parlamentarisk kontrol med det.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil gerne takke hr. Glistrup for et meget klart svar, det efterlod vist ingen af os i tvivl om, hvad i hvert fald Fremskridtspartiet lægger i det, men det sætter et meget kraftigt spørgsmålstegn ved, hvad de, der har fremsat dagsordensforslaget, mener med det, og jeg forventer, at vi nu i anden omgang om et øjeblik eller under en kort bemærkning fra de to forslagsstillere, ordførerne fra S og SF, får en reaktion herpå, så vi kan se, om det er rigtigt udlagt, eller om vi faktisk er på vej ind i en situation, hvor det flertal, der vil stemme denne dagsorden igennem, på ingen måde er et brugbart flertal.

Hr. Knud Lind taler om, at det bare glider derudad, og at det, regeringen vil, kommer der ingenting ud af, men hvis dette her dagsordensforslag bliver vedtaget, sker der noget. Jamen det er jo hule ord og tom snak, hvis der er så forskellige udlægninger af teksten, som jeg har en kraftig mistanke om er tilfældet.